

અલબનો ઓટલો

ડૉ. નિર્ણન રાજ્યગુરુ
feedback@
bombaysamachar.com

ઉત્સવનો આનંદ આધિ-વ્યાધિ- ઉપાધિમાંથી મનુષ્યને મુક્ત કરે છે

જેક માસની ભીમ અભિવારન ગઈ કે પછી તરત જ વત્સવિનીનું વ્રત આવી ચે. ચાયે અનેક પ્રતો-પ્રોવો સાથેની વર્પાણતુંનો પ્રારંભ થઈ જાય. સત્તી સાધિતીને પોતાના પતિ સંત્યાનને પોતાના તપ અને સત્તના બણે મુલ્લાંતિત કરેલો એ કથા આપણે સૌ જાહીએ છીએ.

લોક સમૃદ્ધાય કાર્યેય ઉત્સવ વિના રહી શકો નથી. ચોતસ્ક અનેક પ્રકારની વિઠિબાળું વેરેખેલો માનવી પોતાની આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિ જેવી આપણાંમણીથી થોડો સમય મુક્ત થવા કરીને કોઈ રીતે આનંદ પ્રાપન કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે, અને એટલે વિવિધ પ્રકારના ઉત્સવોનું આપોજન થતું હોય છે.

આપણી ભારતીય સંસ્કૃતિ ધર્મ સાથે જોડાયેલી છે તેથી આપણા હથ્યા લોકઉત્સવો પણ ધર્મ અને ધાર્મિક સ્થાનકો-મંડિરો-તીવીકો ધાર્મિક તહેવારો સાથે જોડાયેલા છે. અનેક પ્રશાસો, અનેક ભાષા, અનેક ધર્મ-પથ-સંપ્રદાયોની વિવિધતા દ્વારા તાત્ત્વ પરંપરાને અપાણી ભૂમિકાંમાં સર્વત્ર એકત્ર જોવા મળે. જીવનનો ઉત્સવ જન્મની મૂલ્યું સુધીના તામા સાધારિતક તથા કાર્યક્રમમાંથી પરંપરાની હુસુલીનું શરૂઆત રહે છે. તો જ્યાંતું આતુંના તહેવારો સાથે ઉત્સવદેવી પ્રજ્ઞા દ્વારા કોઈ રીતે પ્રત-ઉપાધાસ, વિવિધવાનો, ડ્યુકાંડો, સંગીત, નૃત્ય, નાટક, મેણાઓ, રમતો, લંગીઓ...અને દ્વારા માનવી પોતાની આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિ જેવી આપણાં એ ઉત્સવનો કાર્ય થઈ જાય છે. આપણાં વાચવાથી લઈને તે પાકી જાય તે સુધીની એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. તે કંઈ જે દિવસે વાચો તે દિવસ જ ના મળે.

તો ય માણસ જંપીને ન બેસતો નથી. તેને જલદી લેવાના પ્રયાસમાં વધા પ્રયોગો કરીને પરિશ્રમ કરે છે. તો ય તેને અમૃતી ચોકસ સહેતે વધારો થઈ રહ્યો છે. ‘ઉત્સવની અંબા ન પાકે’ આ કંડેરોનો મૂલ્ય તત્ત્વથી કે દુકેડ કાર્યને પૂર્વી થથા માટે પોતાનો એક નિયત સંભાસ જીવેંગે છે. તમારું કાંપ પોંચ્યે પ્રદર્શિત અને વીરજ સાથે કરું જરૂરી છે; પોતી ઉત્સવ કરવી જોઈએ નહીં. આંબાને વાચવાથી લઈને તે પાકી જાય તે સુધીની એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. તે કંઈ જે દિવસે વાચો તે દિવસ જ ના મળે.

તો ય આપણા આપણાં આપણને એ જ અધીરાઈની વિજાળેવી છે. ચોડા વરસ વરસાન નથીને તો આપણા વિદ્યારીએ અધીરાઈ રીતે કરી રહ્યો છે. તો ય તેને અમૃતી ચોકસ કરવી ચોકસ સમય તો લાગે જ છે. જો કે આ ક્રિમિન્પ્રાયાસોમાં આંબાની જીવનવત્તા બગડી રહ્યો છે. આપણાની વાચવાથી લઈને તે પાકી જાય તે સુધીની એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. તે કંઈ જે દિવસે વાચો તે દિવસ જ ના મળે.

ગિતા ભગ્યા
સારંગપ્રીતિ
 feedback@
bombaysamachar.com

ગત અંકમાં અલોલુપતનું દૈવી ગુજરોમાં સ્થાન આપીને હવે ભગવાન ફુલા અયાપલતાને સમજાવી રહ્યા છે.

ચૂપતા એટલે ચેચેતના! ચેચલ મન કોઈ સિદ્ધિ પ્રાપન ન કરી શકે એ વાત ભગવાને છાંથી અધ્યાયમાં કરી હતી. પરંતુ વાઘીવાર ઉત્સવની માટે ચૂપતા અને વંયણતાને જરૂરી ગણનોને તેના પથમાં લોકોને બોલતા સાંભળ્યા હશે. તો યું કાર્ય સિદ્ધિ માટે ઉત્સવની આધ્યાય તત્ત્વથી તરવ છે?

માણસની ઉત્સવની આનંદ આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિમાંથી મનુષ્યને મુક્ત કરે છે? માણસની ઉત્સવની ઉત્સવની વાત થાય આવે છે ત્યારે થાય છે, ઉત્સવનો તો વિચારનો પદ્ધતીએ જ ઠથી છે. ‘ઉત્સવની અંબા ન પાકે’ આ કંડેરોનો મૂલ્ય તત્ત્વથી કે દુકેડ કાર્યને પૂર્વી થથા માટે પોતાનો એક નિયત સંભાસ જીવેંગે છે. તમારું કાંપ પોંચ્યે પદ્ધતિ અને વીરજ સાથે કરું જરૂરી છે; પોતી ઉત્સવની કરવી જોઈએ નહીં. આંબાને વાચવાથી લઈને તે પાકી જાય તે સુધીની એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. તે કંઈ જે દિવસે વાચો તે દિવસ જ ના મળે.

તો ય માણસ જંપીને ન બેસતો નથી. તેને જલદી લેવાના પ્રયાસમાં વધા પ્રયોગો કરીને પરિશ્રમ કરે છે. તો ય તેને અમૃતી ચોકસ યોજાયે છે. આપણી જીવનવત્તા બગડી રહ્યો છે. આપણી વાચવાથી લઈને તે પાકી જાય તે સુધીની એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. તે કંઈ જે દિવસે વાચો તે દિવસ જ ના મળે.

તો ય માણસ જંપીને ન બેસતો નથી. તેને જલદી લેવાના પ્રયાસમાં વધા પ્રયોગો કરીને પરિશ્રમ કરે છે. તો ય તેને અમૃતી ચોકસ યોજાયે છે. આપણી જીવનવત્તા બગડી રહ્યો છે. આપણી વાચવાથી લઈને તે પાકી જાય તે સુધીની એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. તે કંઈ જે દિવસે વાચો તે દિવસ જ ના મળે.

તો ય માણસ જંપીને ન બેસતો નથી. તેને જલદી લેવાના પ્રયાસમાં વધા પ્રયોગો કરીને પરિશ્રમ કરે છે. તો ય તેને અમૃતી ચોકસ યોજાયે છે. આપણી જીવનવત્તા બગડી રહ્યો છે. આપણી વાચવાથી લઈને તે પાકી જાય તે સુધીની એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. તે કંઈ જે દિવસે વાચો તે દિવસ જ ના મળે.

તો ય માણસ જંપીને ન બેસતો નથી. તેને જલદી લેવાના પ્રયાસમાં વધા પ્રયોગો કરીને પરિશ્રમ કરે છે. તો ય તેને અમૃતી ચોકસ યોજાયે છે. આપણી જીવનવત્તા બગડી રહ્યો છે. આપણી વાચવાથી લઈને તે પાકી જાય તે સુધીની એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. તે કંઈ જે દિવસે વાચો તે દિવસ જ ના મળે.

તો ય માણસ જંપીને ન બેસતો નથી. તેને જલદી લેવાના પ્રયાસમાં વધા પ્રયોગો કરીને પરિશ્રમ કરે છે. તો ય તેને અમૃતી ચોકસ યોજાયે છે. આપણી જીવનવત્તા બગડી રહ્યો છે. આપણી વાચવાથી લઈને તે પાકી જાય તે સુધીની એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. તે કંઈ જે દિવસે વાચો તે દિવસ જ ના મળે.

તો ય માણસ જંપીને ન બેસતો નથી. તેને જલદી લેવાના પ્રયાસમાં વધા પ્રયોગો કરીને પરિશ્રમ કરે છે. તો ય તેને અમૃતી ચોકસ યોજાયે છે. આપણી જીવનવત્તા બગડી રહ્યો છે. આપણી વાચવાથી લઈને તે પાકી જાય તે સુધીની એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. તે કંઈ જે દિવસે વાચો તે દિવસ જ ના મળે.

તો ય માણસ જંપીને ન બેસતો નથી. તેને જલદી લેવાના પ્રયાસમાં વધા પ્રયોગો કરીને પરિશ્રમ કરે છે. તો ય તેને અમૃતી ચોકસ યોજાયે છે. આપણી જીવનવત્તા બગડી રહ્યો છે. આપણી વાચવાથી લઈને તે પાકી જાય તે સુધીની એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. તે કંઈ જે દિવસે

